

PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2017)0026

Revízia Európskeho konsenzu o rozvoji

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. februára 2017 o revízii Európskeho konsenzu o rozvoji (2016/2094(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Európsky konsenzus o rozvoji z decembra 2005¹,
- so zreteľom na Pusanské partnerstvo pre účinnú rozvojovú spoluprácu² a spoločnú pozíciu EÚ ku druhej schôdzi Globálneho partnerstva pre účinnú rozvojovú spoluprácu (ďalej len „GPEDC“) na vysokej úrovni, ktorá sa konala v Nairobi (od 28. novembra do 1. decembra 2016)³,
- so zreteľom na výsledný dokument štvrtého fóra na vysokej úrovni o účinnosti pomoci z decembra 2011, ktorá spustila GPEDC,
- so zreteľom na program 2030: „Transformujeme náš svet: program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030“, ktorý bol prijatý na samite OSN o trvalo udržateľnom rozvoji 25. septembra 2015 v New Yorku⁴,
- so zreteľom na akčný program z Addis Abeby o financovaní rozvoja⁵,
- so zreteľom na deklaráciu z Dillí z 10. apríla 2010 o budovaní mieru a budovaní štátu, a na tzv. Novú dohodu o angažovanosti v nestabilných štátoch, ktorá začala 30. novembra 2011,
- so zreteľom na Parížsku (COP21) dohodu v rámci Rámcového dohovoru OSN o zmene klímy prijatú 12. decembra 2015⁶,
- so zreteľom na oznámenie Komisie nazvané Zvyšovanie vplyvu rozvojovej politiky EÚ: Program zmien (COM(2011)0637),
- so zreteľom na Svetový humanitárny samit, ktorý sa uskutočnil 23. – 24. mája 2016

¹ Ú. v. EÚ C 46, 24.2.2006, s. 1.

² <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

³ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/sk/pdf>

⁴ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁶ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

v Istanbuli, a záväzok konať¹,

- so zreteľom na novú mestskú agendu prijatú na konferencii OSN o bývaní a udržateľnom rozvoji miest (Habitat III), ktorá sa konala 17. až 20. októbra 2016 v meste Quito (Ekvádor)²,
- so zreteľom na správu o pokroku OECD a UNDP za rok 2014 nazvanú Zefektívňovanie rozvojovej spolupráce³,
- so zreteľom na článok 208 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) týkajúci sa rozvojovej spolupráce, v ktorom sa uvádza, že „politika Únie v oblasti rozvojovej spolupráce a politiky členských štátov v tejto oblasti sa vzájomne dopĺňajú a posilňujú“, a ktorým sa definuje obmedzovanie a odstránenie chudoby ako hlavný cieľ rozvojovej politiky EÚ,
- so zreteľom na závery Rady z októbra 2012 o koreňoch demokracie a trvalo udržateľného rozvoja: spolupráca Európy s občianskou spoločnosťou v oblasti vonkajších vzťahov,
- so zreteľom na Kódex správania EÚ v oblasti komplementárnosti a rozdelenia práce v rozvojovej politike⁴,
- so zreteľom na závery Rady EÚ z 19. mája 2014 o prístupe k rozvojovej spolupráci založenom na právach a zahŕňajúcom všetky ľudské práva⁵,
- so zreteľom na Globálnu stratégiu pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku Európskej únie zverejnenú v júni 2016⁶,
- so zreteľom na Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím (UNCRPD), ktorý EÚ podpísala a ratifikovala v roku 2011, a na záverečné pripomienky OSN k plneniu UNCRPD,
- so zreteľom na oznámenie Komisie nazvané Obchod pre všetkých: Smerom k zodpovednejšej obchodnej a investičnej politike (COM(2015)0497),
- so zreteľom na akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť na obdobie rokov 2016 – 2020 a na akčný plán pre ľudské práva a demokraciu na obdobie rokov 2015 – 2019,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia, najmä uznesenie zo 17. novembra 2005 o návrhu spoločného vyhlásenia Rady, Európskeho parlamentu a Komisie o európskej rozvojovej politike „Európsky konsenzus“⁷, z 5. júla 2011 o zvyšovaní vplyvu rozvojovej politiky EÚ⁸, z 11. decembra 2013 o EÚ koordinácii darcov v oblasti

¹ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

² <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

³ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

⁴ Závery Rady, 15.5.2007.

⁵ Závery Rady, 19.5.2014.

⁶ Dokument Rady 10715/16.

⁷ Ú. v. EÚ C 280 E, 18.11.2006, s. 484.

⁸ Ú. v. EÚ C 33 E, 5.2.2013, s. 77.

rozvojovej pomoci¹, z 25. novembra 2014 o EÚ a celosvetovom rozvojovom rámci na obdobie po roku 2015², z 19. mája 2015 o financovaní rozvoja³, z 8. júla 2015 o vyhybaní sa daňovým povinnostiam a daňových únikoch ako problémoch správy vecí verejných, sociálnej ochrany a rozvoja rozvojových krajín⁴, zo 14. apríla 2016 o súkromnom sektore a rozvoji⁵, z 12. mája 2016 o následných opatreniach a preskúmaní programu 2030⁶, zo 7. júna 2016 o správe EÚ za rok 2015 o súdržnosti politík v záujme rozvoja⁷ a z 22. novembra 2016 o zvyšovaní účinnosti rozvojovej spolupráce⁸,

- so zreteľom na spoločný pracovný dokument útvarov s názvom Rodová rovnosť a posilnenie postavenia žien: premena životov dievčat a žien prostredníctvom vonkajších vzťahov EÚ v rokoch 2016 – 2020 (SWD(2015)0182) a na závery Rady z 26. októbra 2015, v rámci ktorých sa schválil príslušný akčný plán pre rodovú rovnosť na roky 2016 – 2020,
 - so zreteľom na nový rámec Rodová rovnosť a posilnenie postavenia žien: Ako môžu vonkajšie vzťahy EÚ v období 2016 – 2020 zmeniť život dievčat a žien (Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations (2016-2020)),
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 5. júla 2016 o novej výhľadovo orientovanej a inovatívnej budúcej stratégii pre obchod a investície⁹,
 - so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa a jeho štyri základné zásady nediskriminácie (článok 2), najlepších záujmov dieťaťa (článok 3), zachovania života, rozvoja a ochrany (článok 6) a zapojenia (článok 12),
 - s zreteľom na nadchádzajúcu správu Výboru pre zahraničné veci a Výboru pre rozvoj o riešení pohybu utečencov a migrantov: úloha vonkajšej činnosti EÚ (2015/2342(INI) a na svoje uznesenie z 22. novembra 2016 o zvýšení účinnosti rozvojovej spolupráce¹⁰,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A8-0020/2017),
- A. keďže revízia Európskeho konsenzu o rozvoji je vhodná a potrebná vzhľadom na zmenený vonkajší rámec – vrátane prijatia programu 2030 a cieľov trvalo udržateľného rozvoja, parížskej dohody o zmene klímy COP21, sendaiského rámca pre znižovanie rizika katastrof, akčného programu z Addis Abeby o financovaní rozvoja a globálneho partnerstva pre účinnú rozvojovú spoluprácu – ako aj na nové alebo silnejšie celosvetové výzvy, ako sú zmena klímy, kontext migrácie, diverzifikovanejšie

¹ Ú. v. EÚ C 468, 15.12.2016, s. 73.

² Prijaté texty, P8_TA(2014)0059.

³ Prijaté texty, P8_TA(2015)0196.

⁴ Prijaté texty, P8_TA(2015)0265.

⁵ Prijaté texty, P8_TA(2016)0137.

⁶ Prijaté texty, P8_TA(2016)0224.

⁷ Prijaté texty, P8_TA(2016)0246.

⁸ Prijaté texty, P8_TA(2016)0437.

⁹ Prijaté texty, P8_TA(2016)0299.

¹⁰ Prijaté texty, P8_TA(2016)0437.

rozvojové krajiny s rôznymi a osobitnými rozvojovými potrebami, noví darcovia a noví globálni aktéri, zužujúci sa priestor pre organizácie občianskej spoločnosti a vnútorné zmeny v rámci EÚ vrátane tých, ktoré vyplývajú z Lisabonskej zmluvy, programu zmien a globálnej stratégie EÚ v oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky;

- B. keďže v celosvetovom programe 2030 a navzájom súvisiacich cieľoch trvalo udržateľného rozvoja sa stanovuje dosiahnutie trvalo udržateľného rozvoja v rámci hraníc možností planéty s budovaním partnerstiev zameraných na ľudí, poskytovaním životne dôležitých zdrojov ako potraviny, voda a sanitácia, zdravotná starostlivosť, energie, vzdelávanie a pracovné príležitosti a presadzovaním mieru, spravodlivosti a prosperity pre všetkých; keďže sa musia podnikať kroky v súlade so zásadami zodpovednosti krajiny, inkluzívnych rozvojových partnerstiev, so zameraním na výsledky, transparentnosť a zodpovednosť; keďže prístup založený na právach je predpokladom pre trvalo udržateľný rozvoj v súlade s rezolúciou OSN č. 41/128, podľa ktorej je právo na rozvoj nescudziteľné ľudské právo;
- C. keďže v článku 208 ZFEÚ sa uvádza, že „politika Únie v oblasti rozvojovej spolupráce a politiky členských štátov v tejto oblasti sa vzájomne dopĺňajú a posilňujú“;
- D. keďže zmena klímy je jav, ktorý sa musí riešiť urgentne, pretože do značnej miery zasahuje chudobné a najzraniteľnejšie krajiny;
- E. keďže tri štvrtiny chudobných ľudí sveta žijú v krajinách so stredným príjmom; keďže krajiny so stredným príjmom netvoria homogénnu skupinu, ale majú veľmi rôznorodé potreby a čelia veľmi rôznorodým výzvam, a preto je nutné dostatočne diferencovať rozvojovú spoluprácu EÚ;
- F. keďže súdržnosť politik v záujme rozvoja, ktorá vychádza zo zmlúv, si vyžaduje, aby EÚ pri konaní v iných oblastiach politiky, ktoré môžu mať vplyv na rozvojové krajiny, zohľadňovala rozvojovú spoluprácu; keďže je preto nutné formulovať a vykonávať úzko prepojené oblasti politiky ako obchod, bezpečnosť, migrácia, humanitárna pomoc a rozvoj tak, aby sa navzájom posilňovali;
- G. keďže migrácia sa stala ešte naliehavším problémom, pričom na celom svete žije viac než 65 miliónov z donútenia vysídlených ľudí; keďže veľká väčšina utečencov žije v rozvojových krajinách; keďže krehkosť štátu, nestabilita a vojny, porušovanie ľudských práv, veľká chudoba a nulová perspektíva patria medzi hlavné príčiny toho, že ľudia opúšťajú svoje domovy; keďže do EÚ v nedávnom období imigrovali alebo utiekli milióny ľudí;
- H. keďže niektoré nedávne návrhy Komisie možno vnímať ako zmenu orientácie rozvojovej politiky v rámci nového pohľadu na riadenie migrácie s cieľom splniť priority EÚ, ktoré sú často krátkodobé; keďže EÚ rozvojová pomoc aby nemala byť podmienená spoluprácou krajín, ktoré túto pomoc prijímajú, v migračných otázkach; keďže fondy ako Núdzový trustový fond Európskej únie pre Afriku a vonkajší investičný plán EÚ boli zriadené s cieľom reagovať na nedávnu migračnú krízu v EÚ; keďže primárnym cieľom politiky EÚ v oblasti rozvojovej spolupráce musí byť znižovanie chudoby a v dlhodobom horizonte jej odstránenie a musí vychádzať zo zásad účinnosti rozvoja;
- I. keďže zdravotníctvo a školstvo sú kľúčové prvky umožňujúce trvalo udržateľný rast;

keďže investície do zaistenia univerzálneho prístupu do týchto oblastí sú preto na poprednom mieste programu 2030 a cieľom trvalo udržateľného rozvoja a mali by sa na ne vyčleniť primerané zdroje, aby mohli mať presahujúce účinky aj v iných odvetviach;

- J. keďže MSP a mikropodniky sú na celom svete základom hospodárstva, sú základnou súčasťou hospodárstva rozvojových krajín a spolu s dobre fungujúcim verejným sektorom sú kľúčovým faktorom prehlbovania hospodárskeho, sociálneho a kultúrneho rastu; keďže MSP často čelia obmedzenému prístupu ku kapitálu, najmä v rozvojových krajinách;
- K. keďže viac než polovicu svetového obyvateľstva dnes tvoria obyvatelia miest a keďže podľa predpovedí dosiahne tento podiel do roku 2050 hodnotu 2/3, a zhruba 90 % rastu miest sa odohráva v Afrike a Ázii; keďže tento trend posilňuje potrebu trvalo udržateľného rozvoja; keďže tento trend zvyšuje potrebu trvalo udržateľného rozvoja; keďže bezpečnosť miest sa v mnohých rozvojových krajinách stáva čoraz väčšou výzvou;
- L. keďže oceány majú životne dôležitú úlohu v oblasti biodiverzity, potravinovej bezpečnosti, energetiky, pracovných miest a rastu, ale morské zdroje ohrozuje zmena klímy aj nadmerné využívanie a neudržateľné riadenie;
- M. keďže odlesňovanie a degradácia lesov vyčerpáva ekosystémy a významne prispieva k zmene klímy;
- N. keďže rozvojová politika EÚ je dôležitým doplnkom rozvojovej politiky členských štátov, ktorý by sa mal sústreďovať na oblasti komparatívnej výhody a na spôsoby, ako môže celosvetová úloha EÚ ako organizácie podporovať ciele jej rozvojovej politiky;
- O. keďže rozvojová politika je kľúčový aspekt vonkajšej politiky EÚ; keďže Únia je najväčším darcom rozvojovej pomoci na svete a spolu so svojimi členskými štátmi poskytuje v celosvetovom meradle viac než polovicu oficiálnej rozvojovej pomoci;
- P. keďže nerovnosti v oblasti bohatstva a príjmov sú celosvetovo na vzostupe; keďže hrozí riziko, že tento trend oslabí sociálnu súdržnosť a zvýši diskrimináciu, politickú nestabilitu a nepokoje; keďže mobilizácia domácich zdrojov je preto pre realizáciu programu trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 kľúčová a predstavuje životaschopnú stratégiu prekonania závislosti od zahraničnej pomoci v dlhodobej perspektíve;
- 1. zdôrazňuje význam Európskeho konsenzu o rozvoji pri poskytovaní spoločnej a jednotnej pozície na úrovni EÚ a na úrovni členských štátov, pokiaľ ide o ciele, hodnoty a zásady a hlavné aspekty rozvojovej politiky, a to aj pri jej realizácii; domnieva sa, že *acquis* konsenzu, a najmä jeho holistický prístup a jasný hlavný cieľ bojovať proti chudobe a odstrániť ju v dlhodobom horizonte, musia byť pri jeho revízii zachované; ďalej sa domnieva, že cieľom musí byť aj boj proti nerovnostiam, ako sa uznáva aj v cieľoch udržateľného rozvoja; pripomína, že rozvojové politiky na úrovni EÚ a na úrovni členských štátov by sa mali navzájom posilňovať a dopĺňať;
- 2. varuje pred rozšírením kritérií pre oficiálnu rozvojovú pomoc (ďalej len „ODA“) zameraným na to, aby do nej patrili aj iné výdavky než tie, ktoré sú priamo spojené s uvedenými cieľmi; zdôrazňuje, že akákoľvek reforma ODA sa musí zameriavať na

zvýšenie rozvojového vplyvu;

3. uznáva význam jasnej európskej vonkajšej stratégie, ktorá si vyžaduje politickú súdržnosť, najmä v oblasti mieru a bezpečnosti, migrácie, obchodu, životného prostredia a zmeny klímy, humanitárnej pomoci a rozvojovej spolupráce; zdôrazňuje však, že rozvojové ciele sú ciele samy osebe; pripomína povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy a zakotvenú v článku 208 „zohľadniť ciele rozvojovej spolupráce pri uskutočňovaní politik, ktoré môžu ovplyvniť rozvojové krajiny“; dôrazne upozorňuje, že Parlament môže prijať len presvedčivú koncepciu rozvojovej politiky zakotvenú v povinnostiach vyplývajúcich zo ZFEÚ a zameranú najmä na boj proti chudobe; pripomína zásady vonkajšej činnosti EÚ uvedené v článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie, ktorými sú konkrétne demokracia, právny štát, univerzálnosť a nedeliteľnosť ľudských práv a základných slobôd, zachovávanie ľudskej dôstojnosti, rovnosť a solidarita a dodržiavanie zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného práva;
4. v súlade s Lisabonskou zmluvou opisuje rozvojovú spoluprácu takto: boj za DÔSTOJNOSŤ prostredníctvom odstránenia CHUDOBY;

Rozvojové ciele EÚ, hodnoty a zásady

5. žiada, aby sa ciele trvalo udržateľného rozvoja, program 2030 a hospodársky, sociálny a environmentálny rozmer trvalo udržateľného rozvoja dotýkali všetkých vnútorných, ako aj vonkajších politik EÚ, a stali sa jadrom konsenzu, pričom je nutné uznať významné väzby medzi jeho cieľmi; žiada, aby boj proti chudobe a z dlhodobého hľadiska za jej odstránenie ostal ústredným a primárnym cieľom rozvojovej politiky EÚ s osobitným dôrazom na skupiny najviac odsunuté na okraj spoločnosti a s cieľom nezabudnúť na nikoho; zdôrazňuje dôležitosť vymedzenia pojmu chudoby v súlade s vymedzením konsenzu a programu zmien a v rámci Lisabonskej zmluvy;
6. zdôrazňuje, že program 2030 má univerzálnu a transformačnú povahu; zdôrazňuje preto, že rozvinuté a rozvojové krajiny majú spoločnú zodpovednosť za dosiahnutie cieľov trvalo udržateľného rozvoja a že stratégiu EÚ v oblasti cieľov trvalo udržateľného rozvoja musí tvoriť súdržný súbor vnútorných a vonkajších politik a záväzkov s balíkom nástrojov pre rozvojovú politiku;
7. trvá na tom, že rozvojová politika musí konzistentnejšie odrážať to, že Únia sa zameriava na krehké štáty, nezamestnanosť mládeže, ako aj na ženy a dievčatá čeliace násiliu na základe rodovej príslušnosti, škodlivým praktikám, ženy a dievčatá v konfliktoch, a pripomína záväzok EÚ vyčleniť aspoň 20 % oficiálnej rozvojovej pomoci na sociálne začleňovanie a ľudský rozvoj;
8. zdôrazňuje, že vzdelanie je kľúčom k vytvoreniu samostatne udržateľných spoločností; vyzýva, aby EÚ prepojila kvalitné vzdelanie, technickú a odbornú prípravu so spoluprácou s priemyslom, ako zásadnú podmienku umožňujúcu zamestnávanie mládeže a prístup ku kvalifikovaným pracovným miestam; je presvedčený, že pre vývoj aj ochranu detí je kľúčové najmä riešenie prístupu k vzdelávaniu v núdzových a krízových situáciách;
9. zdôrazňuje, že systémové faktory ako rodová nerovnosť, politické prekážky a nerovnováha právomocí majú vplyv na zdravie a že je zásadne dôležité zaistenie

spravodlivého prístupu ku kvalitným službám zdravotnej starostlivosti poskytovaným zručným, kvalifikovaným a kompetentným zdravotníckym personálom; zdôrazňuje, že nový konsenzus by mal preto presadzovať investície do zdravotníkov v prvej línii a posilnenie ich postavenia, keďže zohrávajú zásadnú úlohu pri zaisťovaní pokrytia zdravotníckych služieb v odľahlých a chudobných oblastiach s nedostatočnými službami a v oblastiach konfliktu; zdôrazňuje, že podpora výskumu a vývoja nových zdravotníckych technológií na riešenie nových zdravotných hrozieb ako epidémie a antimikrobiálna rezistencia je nevyhnutná na splnenie cieľov trvalo udržateľného rozvoja;

10. žiada o nepretržitý pevný záväzok EÚ týkajúci sa svetového riadenia založeného na pravidlách, najmä globálneho partnerstva pre trvalo udržateľný rozvoj, a jeho podporu;
11. zdôrazňuje, že boj proti nerovnostiam v rámci krajín a medzi nimi, boj proti diskriminácii (najmä na základe rodu), nespravodlivosti a konfliktom, presadzovanie mieru, participatívnej demokracie, dobrej správy vecí verejných a ľudských práv, inkluzívnych spoločností a udržateľného rastu a riešenie problémov súvisiacich s prispôbovaním sa zmene klímy a zmierňovanie týchto zmien musia byť ciele spoločné pre všetky oblasti rozvojovej politiky EÚ; vyzýva na realizáciu celého programu 2030 koordinovane a v súlade s Parížskou dohodou o zmene klímy, a to aj pokiaľ ide o naliehavú potrebu preklenúť medzeru medzi tým, čo je potrebné na obmedzenie globálneho otepľovania, a zintenzívniť práce na prispôbovaní a zvýšiť ich financovanie; pripomína záväzok EÚ vyčleniť 20 % svojho rozpočtu na obdobie rokov 2014 – 2020 (teda zhruba 180 miliárd EUR) na boj proti zmene klímy, a to aj v jej vonkajších a rozvojových politikách;
12. zdôrazňuje, že rozvojová spolupráca môže vzniknúť na základe začleňovania, dôvery a inovácií založených na tom, že všetci partneri rešpektujú využívanie národných stratégií a rámcov výsledkov jednotlivých krajín;
13. uznáva osobitnú úlohu dimenzie dobrej správy, pokiaľ ide o trvalo udržateľný rozvoj; vyzýva EÚ na posilnenie rovnováhy medzi hospodárskou, sociálnou a environmentálnou oblasťou podporou komplexných národných stratégií trvalo udržateľného rozvoja a podporou vhodných mechanizmov a postupov dobrej správy vecí verejných, s ústrednou pozornosťou venovanou zapojeniu občianskej spoločnosti; zdôrazňuje význam reforiem v oblasti administratívnej a fiškálnej decentralizácie ako prostriedku na presadzovanie dobrej správy vecí verejných na miestnej úrovni v súlade so zásadou subsidiarity;
14. požaduje, aby rozvojová spolupráca EÚ nabádala partnerské krajiny ku „glokalizácii“ cieľov trvalo udržateľného rozvoja, a to na základe konzultácií s občianskou spoločnosťou na celoštátnej a miestnej úrovni a s cieľom previesť tieto ciele na kontextovo relevantné ciele na celoštátnej a nižšej úrovni, zakorenené v národných rozvojových stratégiách, programoch a rozpočtoch; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby nabádali svoje partnerské krajiny k tomu, aby do monitorovania cieľov trvalo udržateľného rozvoja začlenili hlasy komúní odsunutých na okraj spoločnosti a aby presadzovali konkrétne mechanizmy, ktoré to umožnia, v súlade s programom „nezabudnúť na nikoho“;
15. žiada, aby prioritou rozvojovej politiky EÚ bola aj naďalej podpora najmenej rozvinutých krajín a krajín s nízkymi príjmami, ako aj malých ostrovných rozvojových

štátov, a aby zároveň riešila rozmanité a konkrétne potreby krajín so strednými príjmami, v ktorých žije väčšina chudobných na svete, v súlade s akčným programom z Addis Abeby a pri úplnom dodržiavaní zásady diferenciácie; požaduje presadzovanie územného prístupu k rozvoju s cieľom posilniť postavenie miestnej a regionálnej verejnej správy a lepšie riešiť nerovnosti v rámci krajín;

16. zdôrazňuje význam zásady demokratickej zodpovednosti, ktorá dáva rozvojovým krajinám hlavnú zodpovednosť za ich vlastný rozvoj, ale zároveň umožňuje národným parlamentom a politickým stranám, regionálnym a miestnym orgánom, občianskej spoločnosti a ďalším zainteresovaným stranám spoločne s národnými vládami v plnej miere plniť ich úlohu a aktívne sa podieľať na rozhodovaní; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam zvyšovania adresnej zodpovednosti smerom nahor aj nadol, a to s cieľom lepšie reagovať na miestne potreby a podporovať demokratickú zodpovednosť občanov;
17. vyzýva EÚ, aby naďalej podporovala budovanie kapacít na miestnej a regionálnej úrovni a decentralizačné procesy a aby túto podporu prehĺbila, a to s cieľom posilniť postavenie miestnej a regionálnej verejnej správy a zvýšenia jej transparentnosti a zodpovednosti, aby mohli lepšie napĺňať potreby a požiadavky občanov;
18. požaduje, v súlade so zásadou partnerstva, spoločnú zodpovednosť za všetky spoločné kroky, pričom presadzuje najvyššiu možnú mieru transparentnosti; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby presadzovali posilnenú úlohu národných parlamentov, miestnej a regionálnej verejnej správy a občianskej spoločnosti v oblasti politického a rozpočtového dohľadu a demokratickej kontroly; požaduje, aby sa proti korupcii a beztretnosti bojovalo spoločnými silami, všetkými prostriedkami a na všetkých úrovniach politík;
19. žiada, aby bol politický dialóg medzi EÚ a partnerskými krajinami/regiónmi ústredným prvkom každej rozvojovej spolupráce EÚ a aby sa takéto dialógy zameriavali na spoločné hodnoty a na to, ako je možné ich podporiť; vyzýva k ďalšej účasti Európskeho parlamentu a občianskej spoločnosti na politických dialógoch;
20. zdôrazňuje význam pluralitnej a inkluzívnej demokracie a vyzýva EÚ, aby presadzovala rovnaké podmienky pre politické strany a dynamickú občiansku spoločnosť vo všetkých svojich činnostiach, a to aj prostredníctvom budovania kapacít a prostredníctvom dialógu s partnerskými krajinami, aby sa vytvoril dostatočný priestor pre občiansku spoločnosť, participatívny dohľad a mechanizmy zodpovednosti na úrovni územných celkov, na celoštátnej a regionálnej úrovni a aby sa zaistilo zapojenie organizácií občianskej spoločnosti do navrhovania a vykonávania rozvojových politík, dohľad nad nimi, ich prieskum a zodpovednosť za ne; žiada EÚ, aby uznala, že konzultácie s občianskou spoločnosťou sú kľúčovým faktorom úspechu vo všetkých programových odvetviach v záujme dosiahnutia inkluzívnej správy vecí verejných;
21. uznáva úlohu občianskej spoločnosti pri zvyšovaní informovanosti verejnosti a pri riešení cieľov trvalo udržateľného rozvoja na vnútroštátnej a celosvetovej úrovni prostredníctvom globálneho občianskeho vzdelávania a zvyšovania informovanosti;
22. žiada, aby boli rodová rovnosť a posilnenie postavenia a práva žien a dievčat samostatnými aj prierezovými cieľmi rozvojovej politiky EÚ, v súlade s akčným plánom EÚ pre rodovú rovnosť a programom 2030, ako sa uvádza v záveroch Rady z 26. mája 2015 o rodovej otázke v oblasti rozvoja; požaduje zavedenie osobitne

politicky riadených opatrení na riešenie problémov v tejto oblasti; vyzýva na ďalšie úsilie EÚ presadzovať významné postavenie žien a mladých ľudí ako aktérov rozvoja a zmeny; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rodová rovnosť zahŕňa dievčatá a chlapcov, ženy a mužov v akomkoľvek veku a že v rámci programov by sa malo podporovať rovnocenné uplatňovanie a presadzovanie práv a služieb, najmä pokiaľ ide o prístup k vzdelávaniu a reprodukčnej a zdravotnej starostlivosti, a to bez diskriminácie na základe rodovej identity alebo sexuálnej orientácie;

23. pripomína potrebu presadzovať a chrániť všetky ľudské práva a zaistiť ich dodržiavanie; zdôrazňuje, že dodržiavanie práv žien a dievčat, a to aj v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv, a odstránenie všetkých foriem sexuálneho a rodovo motivovaného násillia a diskriminácie vrátane pre deti škodlivých praktík, predčasných sobášov a sobášov z donútenia, mrzačenia ženských pohlavných orgánov sú zásadne dôležité pre uplatňovanie ľudských práv; zdôrazňuje potrebu zaistiť prístup všetkých ľudí k dostupným, úplným, kvalitným informáciám a vzdelaniu v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a služieb plánovaného rodičovstva; požaduje ďalšie kroky zamerané na urýchlenie úsillia o dosiahnutie rodovej rovnosti a posilnenia postavenia žien prehĺbením partnerstiev s mnohými zainteresovanými subjektmi, posilnením schopnosti rodovo citlivej tvorby rozpočtu a plánovania a zaistením zapojenia ženských organizácií;
24. požaduje konkrétne rozvojové stratégie EÚ, ktoré by boli viac zamerané na zraniteľné a marginalizované skupiny, ako sú ženy a deti, osoby LGBTI, staršie osoby, osoby so zdravotným postihnutím, jazykové a etnické menšiny, malovýrobcovia a pôvodné obyvateľstvo, aby im v súlade so zásadou „nezabudnúť na nikoho“ boli poskytnuté rovnaké príležitosti a práva ako všetkým ostatným;
25. pripomína záväzok EÚ investovať do vývoja detí a mládeže zlepšením informovania o rozvojovej spolupráci a domácich zdrojoch zameraných na deti a posilnením schopnosti mladých ľudí podieľať sa na uplatňovaní zodpovednosti;
26. požaduje podporu krehkých a konfliktmi postihnutých krajín v oblasti prístupu k zdrojom a partnerstvám potrebným na dosiahnutie rozvojových priorít, ako aj podporu ich vzájomného partnerského vzdelávania a lepšiu angažovanosť v oblasti rozvoja, budovania mieru, bezpečnosti a humanitárnych partnerov a humanitárneho úsillia;
27. zdôrazňuje pretrvávajúci význam cieľov stanovených v kapitole o ľudskom rozvoji v rámci aktuálneho Európskeho konsenzu; zdôrazňuje, že je potrebné prepojiť tieto ciele s cieľmi trvalo udržateľného rozvoja a umiestniť posilňovanie horizontálneho zdravotného systému (namiesto podpory vertikálnych programov pre špecifické choroby) do jadra programov rozvoja zdravia, čím sa posilnení aj odolnosť v prípade krízy v oblasti zdravia, ako bola epidémia eboly v západnej Afrike v období 2013 – 2014, a zaistiť základné právo na všeobecnú zdravotnú starostlivosť uvedené v článku 25 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a v ústave Svetovej zdravotnej organizácie; pripomína, že v článku 168 ZFEÚ sa uvádza, že pri stanovení a uskutočňovaní všetkých politík a činností Únie sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia; v tomto smere požaduje jednotnejšiu politiku v oblasti inovácie a vývoja liekov, ktorá zaistí prístup k liekom pre všetkých;
28. odporúča, vzhľadom na demografický rast, predovšetkým v Afrike a v najmenej rozvinutých krajinách, berúc do úvahy skutočnosť, že 19 z 21 krajín s najvyššou

pôrodnosťou sa nachádza v Afrike, že Nigéria je krajinou s najrýchlejšie rastúcim počtom obyvateľov na svete a že do roku 2050 sa očakáva, že bude viac než polovica celosvetového rastu populácie v Afrike, čo je problém pre trvalo udržateľný rozvoj, aby rozvojová pomoc EÚ kládla väčší dôraz na programy, ktorými sa rieši táto otázka;

29. víta skutočnosť, že potravinová a výživová bezpečnosť sa stala prioritnou oblasťou pre nový celosvetový rozvojový rámec, a víta začlenenie samostatného cieľa skoncovat' s hladom, dosiahnuť potravinovú bezpečnosť a lepšiu výživu a presadzovať udržateľné poľnohospodárstvo; uznáva, že v prípade hladu a chudoby nejde o nehody, ale o výsledok sociálnej a hospodárskej nespravodlivosti a nerovnosti na všetkých úrovniach; opakuje, že by sa v konsenze malo zdôrazniť, že EÚ naďalej podporuje integrované medziodvetvové prístupy posilňujúce kapacity na diverzifikovanú miestnu výrobu potravín a zahŕňajúce výživové aj výživovo citlivé zásahy, s výslovným zameraním na rodovú nerovnosť;
30. trvá na tom, že sú potrebné mechanizmy zodpovednosti v oblasti monitorovania a plnenia cieľov trvalo udržateľného rozvoja a cieľov v oblasti oficiálnej rozvojovej pomoci na úrovni 0,7 % HND; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby predložili časovú os postupného dosahovania týchto cieľov, s každoročným podávaním správ Európskemu parlamentu;
31. zdôrazňuje, že na účinné budovanie odolnosti sú potrebné medziodvetvové, integrované prístupy, čo znamená úsilie o lepšie začlenenie humanitárnych opatrení, opatrení v oblasti znižovania rizika katastrof, sociálnej ochrany, prispôsobovania sa zmene klímy, riadenia prírodných zdrojov, zmierňovania konfliktov a iných rozvojových opatrení; vyzýva EÚ a členské štáty, aby presadzovali inkluzívnu správu vecí verejných riešiacu marginalizáciu a nerovnosť ako hnacie sily zraniteľnosti; uznáva, že sa musí zlepšiť postavenie zraniteľných populácií tak, aby zvládali riziko a mali prístup k rozhodovacím procesom, ktoré majú vplyv na ich budúcnosť;
32. zdôrazňuje, ako kultúra prispieva k ľudskému, sociálnemu a hospodárskemu trvalo udržateľnému rozvoju, a trvá na zohľadňovaní kultúrneho rozmeru ako základného aspektu politiky EÚ v oblasti solidarity, spolupráce a rozvojovej pomoci; vyzýva na propagáciu kultúrnej diverzity, podporu kultúrnych politík a zohľadňovanie miestnych kontextov v rozsahu, v akom to prispieva k cieľu presadzovať inkluzívny trvalo udržateľný rozvoj;
33. poukazuje na to, že počet obyvateľov miest sa má do roku 2050 zvýšiť o 2,5 miliardy, pričom takmer 90 % tohto zvýšenia sa koncentruje v Ázii a Afrike; uznáva problémy vyplývajúce z explozívneho rastu obrovských miest a výzvy, ktoré tento jav predstavuje pre spoločenskú a environmentálnu udržateľnosť; vyzýva na vyvážený regionálny rozvoj a pripomína, že oživená hospodárska činnosť vo vidieckych oblastiach a menších mestečkách a mestách znižuje tlak na migráciu do mestských megacentier a tým znižuje problémy s nekontrolovanou urbanizáciou a migráciou;

Diferenciácia

34. zdôrazňuje, že aby bola stratégia EÚ pre rozvoj účinná, musí EÚ podporovať spravodlivé prerozdelenie bohatstva rozvojovými krajinami prostredníctvom národných rozpočtov, a to v rámci krajín a aj medzi nimi; poukazuje na to, že európska rozvojová pomoc by mala predovšetkým rozlišovať medzi situáciami a rozvojovými potrebami

jednotlivých krajín, a nemala by sa odvíjať len od mikroekonomických ukazovateľov alebo od politických úvah;

35. zdôrazňuje, že rozvojová spolupráca EÚ by sa mala realizovať tak, aby riešila najdôležitejšie potreby a aby sa snažila o čo najväčší vplyv z krátkodobého aj dlhodobého hľadiska; zdôrazňuje, že sú potrebné rozvojové stratégie prispôbené na mieru, s miestnou zodpovednosťou a na miestnej úrovni pripravované, zohľadňujúce osobitné výzvy, ktorým čelia jednotlivé krajiny alebo skupiny krajín ako malé ostrovné rozvojové štáty, krehké štáty a vnútrozemské rozvojové krajiny;
36. vyzýva na vypracovanie osobitnej stratégie pre spoluprácu s krajinami so strednými príjmami s cieľom konsolidovať ich pokrok a boj proti nerovnosti, vylúčeniu, diskriminácii a chudobe, najmä prostredníctvom presadzovania spravodlivých a progresívnych daňových systémov a zároveň zdôrazňuje, že krajiny so strednými príjmami netvoria homogénnu skupinu, a preto má každá z nich osobitné potreby, ktoré by sa mali dosiahnuť prostredníctvom osobitne prispôbených politík; zdôrazňuje, že je potrebné postupne a zodpovedne zrušiť finančnú pomoc krajinám so strednými príjmami a zamerať sa na iné formy spolupráce, ako na technickú pomoc, výmenu priemyselného know-how a vedomostí, verejno-verejné partnerstvá, ktoré môžu podporovať globálne verejné statky ako veda, technológie a inovácia, výmenu najlepších postupov a podporu regionálnej spolupráce, spolupráce medzi južnými krajinami a trojstrannej spolupráce; zdôrazňuje význam alternatívnych zdrojov financovania, ako sú napríklad mobilizácia domácich príjmov, úvery bez zvýhodnenia, resp. s nižším zvýhodnením, spolupráca v technických a daňových otázkach a otázkach súvisiacich s obchodom alebo výskumom a verejno-súkromné partnerstvá;

Účinnosť a financovanie rozvoja

Účinnosť rozvoja

37. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zaujali vedúcu pozíciu medzi aktérmi v oblasti rozvoja a opätovne sa zaviazali k úplnému uskutočňovaniu zásad účinnej rozvojovej spolupráce, a uprednostnili mechanizmy, nástroje a prostriedky, ktoré konečným príjemcom umožnia získať viac prostriedkov, konkrétne zodpovednosti krajiny za priority v oblasti rozvoja, zosúladenia s národnými rozvojovými stratégiami a systémami partnerských krajín, zamerania sa na výsledky, transparentnosti, vzájomnej zodpovednosti a demokratického zapojenia všetkých zainteresovaných strán; zdôrazňuje význam posilnenia úsilia EÚ o dosiahnutie čo najvyššej účinnosti rozvojovej spolupráce, a to s cieľom prispieť k dosiahnutiu ambiciózných cieľov uvedených v programe 2030 a čo najlepšie využiť verejné a súkromné zdroje na rozvoj; žiada, aby boli v novom Európskom konsenze o rozvoji jasne stanovené zásady účinnosti z hľadiska rozvoja;
38. opätovne zdôrazňuje význam toho, aby európska verejnosť lepšie chápala významné diskusie o rozvoji a pokusy o odstránenie svetovej chudoby a presadzovanie trvalo udržateľného rozvoja a aktívne sa do nich zapájala; zdôrazňuje preto, že neformálne vzdelávanie a zvyšovanie informovanosti o rozvoji, a to aj prostredníctvom predĺženia a rozšírenia programu vzdelávania a zvyšovania informovanosti, musia byť naďalej integrálne súčasťou rozvojových politík EÚ a členských štátov;
39. domnieva sa, že zjednodušenie financovania a byrokratických postupov môže pomôcť

pri zlepšovaní účinnosti; požaduje reformu EÚ zameranú na urýchlenie vykonávania (čomu sa venuje aj odsek 122 spoločného oznámenia o Európskom konsenze o rozvoji z roku 2005) a riešenie potreby zrevidovať postupy výberu väčším dôrazom na žiadateľa: totožnosť, odborné znalosti, skúsenosti, výkonnosť a spoľahlivosť v danej oblasti (nie len formálne požiadavky prijateľnosti);

40. opätovne zdôrazňuje význam budovania schopností pre zlepšenie schopnosti občanov, organizácií, vlád a spoločností plnohodnotne zohrávať svoju úlohu pri príprave, realizácii, monitorovaní a vyhodnocovaní stratégií trvalo udržateľného rozvoja;
41. víta pokrok, ktorý sa dosiahol, žiada však EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili a rozšírili spoločné programovanie a činnosti v oblasti spoločnej realizácie, s cieľom spájať zdroje, zlepšiť del'bu práce v rámci krajiny, znížiť transakčné náklady, predísť prekryvaniu a fragmentácii pomoci, zlepšiť viditeľnosť Európskej únie v teréne a podporiť zodpovednosť krajín za stratégie rozvoja a súlad s prioritami partnerských krajín; zdôrazňuje, že je zásadne dôležité, aby sa medzi európskymi aktérmi uskutočňoval proces spoločného programovania a aby sa ostatným darcom sprístupnil, len ak to miestna situácia odôvodňuje, ale bez zmazania európskej povahy tohto procesu; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby ďalej koordinovali svoje činnosti s inými darcami a organizáciami, ako sú noví darcovia, organizácie občianskej spoločnosti, súkromní filantropi, finančné inštitúcie a spoločnosti zo súkromného sektora; berie so znepokojením na vedomie, že do polovice roka 2015 zverejnilo svoje pusanské realizačné plány len päť členských štátov EÚ; naliehavo žiada členské štáty, aby svoje realizačné plány zverejnili a každoročne podávali správu o svojom úsilí v oblasti účinnosti rozvoja;
42. pripomína svoju požiadavku¹, aby sa kodifikovali a posilnili mechanizmy a postupy na zabezpečenie lepšej komplementárnosti a účinnej koordinácie rozvojovej pomoci medzi členskými štátmi a inštitúciami EÚ, pričom by sa stanovili jasné a vymáhateľné pravidlá na zaručenie demokratickej vnútroštátnej zodpovednosti, harmonizácie, zosúladenia so stratégiami a systémami krajiny, predvídateľnosti financovania, transparentnosti a vzájomnej zodpovednosti;
43. zdôrazňuje, že účinnosť rozvoja by mala byť jedným z hlavných hnacích prvkov novej rozvojovej politiky EÚ; pripomína, že to nezávisí len darcov pomoci, ale aj od existencie účinných a reagujúcich inštitúcií, kvalitných politík, právneho štátu, inkluzívnej demokratickej správy vecí verejných a ochrany pred korupciou v rozvojových krajinách a nelegálnymi finančnými tokmi na medzinárodnej úrovni;
44. uznáva úlohu miestnej a regionálnej verejnej správy v prípade rozvoja a najmä decentralizovanej spolupráce medzi európskou verejnou správou a miestnou a regionálnou verejnou správou partnerskej krajiny ako účinného prostriedku obojstranného posilňovania schopností a realizácie cieľov trvalo udržateľného rozvoja na miestnej úrovni;

Financovanie rozvoja

45. pripomína, že ODA by mala ostať základom rozvojovej politiky EÚ; pripomína záväzok EÚ dosiahnuť do roku 2030 ODA na úrovni 0,7 % HND; zdôrazňuje význam toho, aby

¹ Uznesenie z 11. decembra 2013.

ostatné krajiny, rozvinuté aj rozvíjajúce sa, tiež zvýšili svoju ODA; zdôrazňuje dôležitú úlohu oficiálnej rozvojovej pomoci ako katalyzátora zmeny a stimulátora mobilizácie iných zdrojov; pripomína záväzok EÚ zmobilizovať zdroje na opatrenia v oblasti zmeny klímy v rozvojových krajinách, podieľať sa na záväzku rozvinutých krajín zmobilizovať 100 miliárd USD ročne a zachovať zdvojnásobenie financovania opatrení v oblasti biodiverzity určeného rozvojovým krajinám;

46. žiada o objektívne a transparentné kritériá prideľovania zdrojov rozvojovej pomoci na úrovni členských štátov, ako aj na úrovni EÚ; žiada, aby boli tieto kritériá založené na potrebách, na posúdení vplyvu a na politickej, sociálnej a hospodárskej výkonnosti, s cieľom čo najúčinnnejšie využívať zdroje; zdôrazňuje však, že takéto rozdelenie by nikdy nemalo byť podmienené výkonnosťou v oblastiach, ktoré priamo nesúvisia s rozvojovými cieľmi; zdôrazňuje, že by sa mali podporovať a odmeňovať dobré výsledky smerujúce k vzájomne dohodnutým cieľom; zdôrazňuje význam údajov rozčlenených na územnej úrovni pre lepšie posúdenie vplyvu oficiálnej rozvojovej pomoci;
47. uznáva, že všeobecná rozpočtová podpora napomáha zodpovednosti na vnútroštátnej úrovni, zosúladiť národných rozvojových stratégií partnerských krajín, zameraniu na výsledok, transparentnosť a spoločnú zodpovednosť, ale zdôrazňuje, že by sa mala zväžiť len vtedy a tam, kde existujú vhodné podmienky a účinné systémy kontroly; pripomína, že rozpočtová podpora je najvhodnejší nástroj na podporu zavedenia skutočného politického dialógu umožňujúceho výraznejšie posilnenie postavenia a zodpovednosti;
48. domnieva sa, že riešenie cieľov trvalo udržateľného rozvoja si bude vyžadovať financovanie rozvoja a opatrenia týkajúce sa rozvoja, ktoré presahujú rámec ODA a verejných politík; zdôrazňuje, že sú potrebné vnútroštátne aj medzinárodné, verejné aj súkromné financie a politiky spájajúce verejné a súkromné opatrenia na podporu rozvoja a podnecujúce prostredie, ktoré podporuje rast a jeho spravodlivé rozdelenie prostredníctvom národných rozpočtov;
49. pripomína, že rozvojové krajiny čelia významným obmedzeniam pri zvyšovaní daňových výnosov a osobitne sa ich dotýka vyhýbanie sa daňovej povinnosti zo strany podnikov a nezákonné finančné toky; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v tejto oblasti posilnili súdržnosť politík v záujme rozvoja, preverovali účinky vlastných daňových režimov a zákonov presahujúce do rozvojových krajín a presadzovali lepšie zastúpenie rozvojových krajín na medzinárodných fórach vytvorených s cieľom zreformovať celosvetové daňové politiky;
50. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby podporovali krajiny s nízkymi a strednými príjmami pri vytváraní spravodlivých, progresívnych, transparentných a účinných daňových systémov, ako aj iných spôsobov mobilizácie domácich zdrojov, aby sa zvýšila predvídateľnosť a stabilita takehoto financovania a znížila závislosť od pomoci; požaduje takúto podporu v oblastiach, ako je finančná správa a riadenie verejných financií, spravodlivé systémy prerozdelenia, boj proti korupcii a boj proti fingoaným cenám transferov, daňovým únikom a iným formám nezákonných finančných tokov; zdôrazňuje význam fiškálnej decentralizácie a potrebu budovania kapacít na podporu verejnej správy na nižšej než celoštátnej úrovni pri utváraní systémov miestnych daní a pri výbere daní;

51. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zaviedli povinné podávanie správ podľa jednotlivých krajín o nadnárodných podnikoch, a to spolu s povinným zverejňovaním komplexných a porovnateľných údajov o aktivitách podnikov, s cieľom zaistiť transparentnosť a zodpovednosť; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zvažovali účinky svojej daňových politík, opatrení a právnych predpisov, ktoré presahujú do rozvojových krajín, a aby uskutočnili reformy potrebné na zaistenie toho, aby európske podniky, ktoré vytvárajú zisky v rozvojových krajinách, platili náležité dane v týchto krajinách;
52. zdôrazňuje, že je potrebné kombinované financovania a sú potrebné verejno-súkromných partnerstvá s cieľom zvýšiť financovanie nad rámec ODA a účinne dodržiavať zásady účinnosti rozvoja, ale zdôrazňuje, že je tiež potrebné, aby boli tieto prostriedky založené na transparentných kritériách, aby sa jasne preukázal ich dodatočný a pozitívny vplyv na rozvoj, aby sa nenarušil všeobecný prístup ku kvalitným základným verejným službám a aby sa všetky platby realizovali transparentne; zdôrazňuje, že financované projekty musia záväzne rešpektovať národné rozvojové ciele a medzinárodne dohodnuté ľudské práva a sociálne a environmentálne normy, potreby a práva miestnych obyvateľov a zásady účinnosti rozvoja; v tejto súvislosti uznáva, že tradičné využívanie pôdy, napríklad drobnými poľnohospodármi a pastierskymi komunitami, nie je spravidla zdokumentované, ale musí byť rešpektované a chránené; pripomína, že podniky zapojené do rozvojových partnerstiev by mali dodržiavať zásady sociálnej zodpovednosti podnikov a usmerňujúce zásady OSN a usmernenia OECD vo všetkých svojich operáciách a podporovať etické podnikanie; konštatuje, že rozvojové politiky a programy majú pri splnení zásad účinnosti rozvoja dvojaký prínos; vyzýva všetkých rozvojových aktérov, aby ich konanie bolo celkom v súlade s týmito zásadami;
53. vyzýva EÚ, aby presadzovala investície vytvárajúce dôstojné pracovné miesta v súlade s Medzinárodnou organizáciou práce a programom 2030; zdôrazňuje v tomto smere hodnotu sociálneho dialógu a potrebu transparentnosti a zodpovednosti súkromného sektora v prípade verejno-súkromných partnerstiev a pri využívaní finančných prostriedkov určených na rozvoj na kombinované zdroje financovania;
54. zdôrazňuje, že rozvojové fondy použité na navrhovaný vonkajší investičný plán (EIP), ako aj existujúce trustové fondy, musia byť v súlade s rozvojovými cieľmi zlučiteľnými s ODA a s novými cieľmi trvalo udržateľného rozvoja; žiada o vytvorenie mechanizmov, ktoré Parlamentu umožnia plniť svoju kontrolnú úlohu, ak sa rozvojové fondy EÚ budú využívať mimo bežných rozpočtových postupov EÚ, predovšetkým tým, že mu bude priznaný štatút pozorovateľa pre plán pre vonkajšie investície, trustový fond a iné strategické rady, ktoré rozhodujú o prioritách a rozsahu programov a projektov;
55. uznáva úlohu miestnych mikropodnikov, malých a stredných podnikov, družstiev, inkluzívnych podnikateľských modelov a výskumných ústavov ako hybnej sily rastu, zamestnanosti a miestnej inovácie, ktoré prispievajú k splneniu cieľov trvalo udržateľného rozvoja; žiada o podporu priaznivého prostredia pre investície, industrializáciu, obchodné aktivity, vedu, technológie a inovácie s cieľom podnietiť a urýchliť domáci hospodársky a ľudský rozvoj, ako aj programy odbornej prípravy a pravidelné dialógy medzi verejným a súkromným sektorom; uznáva úlohu EIB v rámci EIP EÚ a zdôrazňuje, že jej iniciatívy by sa mali osobitne zameriavať na mladých ľudí a ženy mali by – v súlade so zásadami účinnosti rozvoja – prispievať k investíciám do sociálne významných odvetví ako vodárstvo, zdravotníctvo a školstvo alebo ktoré

zintenzívňujú podporu podnikania a súkromného sektora; žiada EIB, aby venovala viac prostriedkov na mikrofinancovanie s dôrazom na rodové hľadisko; vyzýva tiež EIB, aby spolupracovala s Africkou rozvojovou bankou (AfDB) na financovaní dlhodobých investícií v prospech trvalo udržateľného rozvoja a ostatné rozvojové banky, aby navrhli nástroj pre mikroúvery s cieľom dotovať udržateľné pôžičky pre rodinné poľnohospodárske podniky;

56. považuje za nevyhnutné, aby nový konsenzus odkazoval na pevné odhodlanie EÚ zaviesť do praxe právne záväzný medzinárodný rámec zodpovednosti podnikov za ich nesprávne postupy v krajinách, kde pôsobia, keďže majú vplyv na všetky oblasti spoločnosti – od využívania detskej práce po absenciu životného minima, od únikov ropy po masové odlesňovanie a od zastrašovania obhajcov ľudských práv po zaberanie pôdy;
57. vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby presadzovali záväzné opatrenia na zaistenie toho, aby nadnárodné korporácie platili dane v krajinách, v ktorých sa získava alebo vytvára hodnota, a aby presadzovali povinné podávanie správ súkromným sektorom podľa jednotlivých krajín a tým zlepšili schopnosť krajín mobilizovať domáce zdroje; požaduje analýzu presahov skúmajúcu možné postupy presúvania ziskov;
58. požaduje prístup k udržateľnosti dlhu založený na ľudských potrebách a vychádzajúci zo záväzného súboru noriem vymedzujúceho zodpovedné poskytovanie a využívanie úverov, dlhové audity a spravodlivé mechanizmy reštrukturalizácie dlhov, ktoré by mali posudzovať legitimitu a udržateľnosť dlhovej záťaže krajiny;

Súdržnosť politik v záujme rozvoja

59. vyzýva na diskusiu o súdržnosti politik v záujme rozvoja (ďalej len „PCD“) na úrovni celej EÚ s cieľom objasniť väzbu medzi súdržnosťou politik v záujme rozvoja a súdržnosťou politik v záujme trvalo udržateľného rozvoja; zdôrazňuje kľúčový význam uplatňovania zásad PCD vo všetkých politikách EÚ; zdôrazňuje, že PCD by mala byť významným prvkom stratégie EÚ v oblasti dosahovania cieľov trvalo udržateľného rozvoja; opakuje, že je potrebné, aby inštitúcie EÚ a členské štáty vyvinuli ďalšie úsilie, pokiaľ ide o zohľadnenie cieľov rozvojovej spolupráce vo všetkých vnútorných a vonkajších politikách, ktoré pravdepodobne môžu ovplyvniť rozvojové krajiny, aby našli účinné mechanizmy a využívali existujúce najlepšie postupy na úrovni členských štátov na vykonávanie a hodnotenie súdržnosti politik v záujme rozvoja, zaistili vykonávanie súdržnosti politik v záujme rozvoja rodovo citlivým prístupom a aby do tohto postupu zapojili všetky zainteresované strany vrátane organizácií občianskej spoločnosti a miestne a regionálne orgány;
60. navrhuje, aby mal predseda Európskej komisie k dispozícii arbitrážny nástroj na zaistenie súdržnosti politik v záujme rozvoja a aby sa v prípade rozporov medzi rôznymi politikami Únie predseda Komisie plnohodnotne zhostil svojej politickej zodpovednosti za celkové smerovanie a rozhodol medzi nimi podľa záväzkov EÚ v oblasti súdržnosti politik v záujme rozvoja; domnieva sa, že po identifikácii problému by sa mohla zvážiť reforma procesov rozhodovania v rámci služieb Komisie a v rámci spolupráce medzi jednotlivými odbormi;
61. požaduje posilnený dialóg medzi EÚ a rozvojovými krajinami o presadzovaní a vykonávaní súdržnosti politik v záujme rozvoja zo strany EÚ; domnieva sa, že spätná

väzba od partnerov EÚ týkajúca sa pokroku v oblasti súdržnosti politík v záujme rozvoja môže zohrávať kľúčovú úlohu pri získavaní presného posúdenia jej vplyvu;

62. opakuje svoju výzvu na vytvorenie procesov riadenia na podporu súdržnosti politík v záujme rozvoja na celosvetovej úrovni a aby EÚ zaujala vedúce postavenie pri presadzovaní koncepcie súdržnosti politík v záujme rozvoja na medzinárodnej scéne;

Obchod a rozvoj

63. zdôrazňuje význam spravodlivého a riadne regulovaného obchodu pri presadzovaní regionálnej integrácie, prispievajú k udržateľnému rastu a boji proti chudobe; zdôrazňuje, že obchodná politika EÚ musí byť súčasťou programu trvalo udržateľného rozvoja a odrážať ciele rozvojovej politiky EÚ;
64. zdôrazňuje, že jednostranné obchodné preferencie v prospech rozvojových krajín, ktoré nepatria medzi najmenej rozvinuté krajiny, ešte stále existujú, a to na podporu rozvoja; domnieva sa tiež, že nový konsenzus by mal obsahovať odkaz na záväzok EÚ presadzovať spravodlivé a etické obchodné systémy pre malovýrobcov v rozvojových krajinách;
65. víta skutočnosť, že bolo ocenené významné príspevanie spravodlivého obchodu k vykonávaniu programu OSN 2030; vyzýva EÚ, aby zaviedla do praxe a rozvinula svoje odhodlanie podporovať zavádzanie systémov spravodlivého obchodu v krajinách EÚ a partnerských krajinách, a to s cieľom presadzovať udržateľné spotrebné a výrobné vzorce prostredníctvom jej obchodných politík;
66. zdôrazňuje potrebu ďalšej podpory zo strany EÚ pre rozvojové krajiny na budovanie obchodných kapacít, rozvoja infraštruktúry a domáceho súkromného sektora s cieľom umožniť im dosiahnuť diverzifikovanú produkciu s pridanou hodnotou a zvýšiť objem ich obchodu;
67. opakuje, že zdravé životné prostredie vrátane stabilnej klímy je pre odstránenie chudoby nevyhnutné; podporuje úsilie EÚ zvýšiť transparentnosť a zodpovednosť pri hospodárení s prírodnými zdrojmi, pri ich ťažbe a obchodovaní s nimi, propagovať udržateľnú spotrebu a výrobu a zabrániť nezákonnému obchodu v odvetviach, ako sú nerastné suroviny, drevo a voľne žijúce druhy; je pevne presvedčený, že je potrebné vyvinúť väčšie úsilie na celosvetovej úrovni s cieľom vypracovať regulačné rámce pre dodávateľské reťazce a väčšiu zodpovednosť súkromného sektora v záujme zabezpečenia udržateľného riadenia prírodných zdrojov a obchodu s nimi a umožnenia krajinám bohatým na zdroje a ich obyvateľstvu chrániacemu práva miestnych a pôvodných komunít mať z takéhoto obchodu a z udržateľného riadenia biodiverzity a ekosystémov väčší úžitok; víta pokrok dosiahnutý od zavedenia paktu udržateľnosti pre Bangladéš a vyzýva Európsku komisiu, aby rozšírila takéto rámce aj na iné odvetvia; v tomto smere naliehavo žiada Komisiu, aby rozšírila iniciatívy v oblasti sociálnej zodpovednosti podnikov a náležitej starostlivosti, dopĺňajúce existujúce nariadenie o dreve, aj na navrhované nariadenie EÚ o konfliktných mineráloch a iné odvetvia;
68. považuje za poľutovaniahodné, že stále neexistuje regulačný rámec týkajúci sa spôsobu dodržiavania ľudských práv a povinností zo strany podnikov s ohľadom na sociálne a environmentálne normy, čo niektorým štátom a podnikom umožňuje, aby ich

beztrestne obchádzali; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby sa aktívne zapojili do práce Rady OSN pre ľudské práva a Programu OSN pre životné prostredie v súvislosti s medzinárodnou zmluvou s cieľom zabezpečiť, aby sa nadnárodné spoločnosti brali na zodpovednosť za porušovanie ľudských práv a nedodržiavanie environmentálnych noriem;

69. opätovne potvrdzuje dôležitosť koordinovaných a urýchlených krokov zameraných na riešenie podvýživy s cieľom splniť program 2030 a dosiahnuť cieľ trvalo udržateľného rozvoja č. 2 týkajúci sa odstránenia hladu;
70. pripomína kľúčovú úlohu lesov pri zmiernovaní dôsledkov zmeny klímy, ochrane biodiverzity a znižovaní chudoby a vyzýva EÚ, aby prispela k zastaveniu a zvráteniu trendu odlesňovania a znehodnocovania lesov a aby v rozvojových krajinách presadzovala udržateľné obhospodarovanie lesov;

Bezpečnosť a rozvoj

71. zdôrazňuje priame prepojenie medzi bezpečnosťou a rozvojom, zdôrazňuje však aj to, že je potrebné striktné sa držať nedávnej reformy ODA týkajúcej sa používania rozvojových nástrojov na účely bezpečnostnej politiky tým, že sa bude sledovať jasný cieľ odstraňovania chudoby a presadzovanie trvalo udržateľného rozvoja; zdôrazňuje, že cieľ mierových a inkluzívnych spoločností s prístupom k spravodlivosti pre všetkých by sa mal premietnuť do vonkajšej činnosti EÚ podporujúcej všetkých miestnych aktérov, ktorí môžu tieto ciele dosiahnuť, pokiaľ ide o zvyšovanie odolnosti, podporu bezpečnosti ľudí, posilňovanie právneho štátu, obnovu dôvery a riešenie zložitých výziev neistoty, nestability a prechodu k demokracii;
72. domnieva sa, že synergie medzi spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou (ďalej len „SBOP“) a rozvojovými nástrojmi je potrebné podporovať s cieľom nájsť správnu rovnováhu medzi predchádzaním konfliktom, ich riešením a obnovou po skončení konfliktu a rozvojom; zdôrazňuje, že programy a opatrenia vonkajšej politiky prijaté na tento účel musia byť komplexné a prispôbené situácii v krajine a, ak sú financované z prostriedkov určených na rozvojovú politiku, musia prispievať k dosahovaniu hlavných rozvojových cieľov podľa definície ODA; zdôrazňuje, že hlavnými úlohami rozvojovej spolupráce ostávajú aj naďalej podpora krajín v ich úsilí o vytvorenie stabilných a mierových štátov, ktoré rešpektujú dobrú správu, právny štát a ľudské práva a úsilie vytvoriť udržateľné fungujúce trhové hospodárstva s cieľom zabezpečiť ľuďom prosperitu a plnenie všetkých základných ľudských potrieb; v tomto kontexte zdôrazňuje potrebu zväčšiť veľmi obmedzený objem prostriedkov na financovanie SBOP, aby sa umožnilo jej rozšírenejšie používanie, okrem iného v prospech rozvoja v súlade s PCD;

Migrácia a rozvoj

73. zdôrazňuje ústrednú úlohu rozvojovej spolupráce pri riešení základných príčin nútenej migrácie a vysídľovania, ako sú nestabilita štátu, konflikty, neistota a marginalizácia, chudoba, nerovnosť a diskriminácia, porušovanie ľudských práv, nedostatočný prístup k základným službám ako zdravotná starostlivosť a vzdelávanie, a zmena klímy; tieto ciele považuje za základné predpoklady vybudovania stabilných a odolných štátov, ktoré budú menej ohrozené situáciami, ktoré by mohli nakoniec viesť k nútenej migrácii: podpora ľudských práv a ľudskej dôstojnosti, budovanie demokracie, dobrá

správa vecí verejných a právny štát, sociálne začlenenie a sociálna súdržnosť, ekonomické príležitosti s dôstojným zamestnaním a prostredníctvom podnikania zameraného na ľudí, ako aj politický priestor pre občiansku spoločnosť; požaduje, aby bola rozvojová spolupráca zameraná na tieto ciele a posilňovala tak odolnosť, a vyzýva na poskytovanie rozvojovej pomoci spojenej s migráciou v núdzových situáciách s cieľom stabilizovať situáciu, zaistiť fungovanie štátov a umožniť dôstojný život vysídleným osobám;

74. pripomína, že migranti majú – ako sa zdôrazňuje aj v programe 2030 – pozitívny vplyv na rozvoj vrátane remitencie, pričom cestovné náklady na ňu by sa mali ešte znížiť; zdôrazňuje, že spoločná a zmysluplná reakcia na problémy spojené s migráciou a na migračnú krízu si vyžaduje koordinovanejší, systematickejší a štruktúrovanejší prístup zodpovedajúci záujmom krajín pôvodu a cieľových krajín; zdôrazňuje, že účinný spôsob, ako pomôcť veľkým počtom utečencov a žiadateľov o azyl, je zlepšiť podmienky a ponúknuť humanitárnu aj rozvojovú pomoc; zároveň vyjadruje nesúhlas s akýmkoľvek pokusmi o spájanie pomoci s kontrolou hraníc, riadením migračných tokov alebo dohodami o readmisii;
75. zdôrazňuje, že krajiny pôvodu a tranzitu migrantov si vyžadujú individuálne prispôbené riešenia pre rozvoj, ktoré zodpovedajú ich príslušnej politickej a sociálno-ekonomickej situácii; zdôrazňuje, že takáto spolupráca musí podporovať ľudské práva a dôstojnosť pre všetkých, dobrú správu, mier a budovanie demokracie a že by sa mala zakladať na spoločných záujmoch a hodnotách, a na rešpektovaní medzinárodného práva;
76. zdôrazňuje potrebu prísnej parlamentnej kontroly a monitorovania dohôd súvisiacich s riadením migrácie a využívania rozvojových fondov v súvislosti s migráciou; zdôrazňuje význam úzkej spolupráce a stanovenia osvedčených postupov výmeny informácií medzi inštitúciami, najmä v oblasti migrácie a bezpečnosti; pripomína svoje obavy z čoraz častejšieho používania trustových fondov, napríklad obmedzenú transparentnosť a absenciu konzultácií a regionálnej zodpovednosti;
77. poukazuje na to, že vzhľadom na nedávne európske politické opatrenia na boj proti prvotným príčinám migrácie musí európska rozvojová politika spadať do definície Výboru pre rozvojovú pomoc OECD a musí vychádzať z rozvojových potrieb a ľudských práv; ďalej zdôrazňuje, že rozvojová pomoc nesmie byť podmienená spoluprácou v oblasti migrácie, ako je riadenie hraníc alebo dohody o readmisii;

Humanitárna pomoc

78. zdôrazňuje potrebu užšieho prepojenia humanitárnej pomoci a rozvojovej spolupráce s cieľom riešiť medzery vo financovaní, zabrániť prekryvaniu a vytváraní paralelných systémov a vytvoriť podmienky pre udržateľný rozvoj so zabudovanou odolnosťou a nástroje na lepšie predchádzanie krízam a pripravenosť na ne; vyzýva EÚ, aby splnila svoj záväzok venovať do roku 2020 prinajmenšom 25 % svojej humanitárnej pomoci miestnym a celoštátnym aktérom čo najpriamejším spôsobom, ako sa dohodlo v tzv. veľkej dohode (Grand Bargain);
79. pripomína základné zásady humanitárnej pomoci: ľudskosť, neutralita, nezávislosť a neustrannosť; víta neústupčivosť Komisie, s akou odmieta zlúčenie Európskeho konsenzu o rozvoji a Európskeho konsenzu o humanitárnej pomoci;

80. zdôrazňuje, že je potrebné zvýšiť medzinárodnú pomoc, koordináciu a objem zdrojov určených na núdzovú reakciu, obnovu a rekonštrukciu a situáciách po katastrofe;
81. víta odhodlanie podporovať presadzovanie IKT technológií v rozvojových krajinách a aj vytvárať prostredie pre digitálne hospodárstvo zlepšovaním bezplatnej, otvorenej a bezpečnej konektivity; pripomína, že satelity môžu poskytovať nákladovo účinné riešenia pri spájaní zariadení a ľudí v odľahlých oblastiach, a nabáda EÚ a jej členské štáty, aby to pri svojej práci v tejto oblasti brali na vedomie;

Celosvetové verejné statky a problémy

82. je pevne presvedčený, že celosvetová prítomnosť EÚ a jej členských štátov im zaistí uje dobré postavenie na to, aby na medzinárodnej scéne aj naďalej zohrávali vedúcu úlohu pri riešení celosvetových verejných statkov a problémov, ktoré sú pod čoraz väčším tlakom a neprimerane ovplyvňujú chudobných; žiada, aby sa do konsenzu začlenili globálne statky a environmentálne výzvy, medzi nimi aj ľudský rozvoj, životné prostredie vrátane zmeny klímy a prístupu k vode, neistota a nestabilita štátu, migrácia, dostupné energetické služby, potravinová bezpečnosť a odstránenie podvýživy a hladu;
83. pripomína, že drobné a rodinné poľnohospodárstvo, ktoré je celosvetovo najrozšírenejším modelom poľnohospodárstva, má kľúčovú úlohu pri plnení cieľov trvalo udržateľného rozvoja: v podstatnej miere prispieva k potravinovej bezpečnosti, k boju proti erózii pôdy a strate biodiverzity a k zmierňovaniu dôsledkov zmeny klímy, pričom poskytuje pracovné miesta; zdôrazňuje, že EÚ by mala na jednej strane podporovať zriaďovanie organizácií poľnohospodárov vrátane družstiev a na druhej strane udržateľné poľnohospodárstvo s dôrazom na poľnohospodársko-ekologické praktiky, lepšiu produktivitu rodinných poľnohospodárskych podnikov, práva roľníkov práva na využívanie pôdy a neformálne systémy produkcie semien ako spôsob, ako poľnohospodárom zaistiť potravinovú bezpečnosť, dodávky na miestne a regionálne trhy, spravodlivé príjmy a dôstojný život;
84. pripomína, že súkromný sektor nie je homogénny súbor aktérov; zdôrazňuje preto, že pri styku so súkromným sektorom by rozvojovú politiku EÚ a členských štátov mali tvoriť diferencované stratégie zapájania rôznych typov aktérov zo súkromného sektora vrátane aktérov zo súkromného sektora pod vedením výrobcov, mikropodniky, malé a stredné podniky, družstvá, sociálne podniky a aktéri z oblasti sociálnej ekonomiky;
85. opätovne potvrdzuje, že zaistenie prístupu k cenovo dostupnej, spoľahlivej, udržateľnej a modernej energetike pre všetkých do roku 2030 (cieľ trvalo udržateľného rozvoja č. 7) je kľúčové pre uspokojenie základných ľudských potrieb vrátane prístupu k čistej vode, sanitácii, zdravotnej starostlivosti a vzdelaniu a je zásadne dôležité pre podporu vytvárania miestnych podnikov a všetkých druhov hospodárskej činnosti, a je to aj kľúčová hnacia sila pokroku v oblasti rozvoja;
86. zdôrazňuje, že zvýšenie produktivity drobných poľnohospodárov a dosiahnutie udržateľných a voči klíme odolných poľnohospodárskych a potravinárskych systémov má kľúčovú úlohu pri plnení cieľa trvalo udržateľného rozvoja č. 2, ako aj z hľadiska koncepcie udržateľnej spotreby a výroby vymedzenej v cieľi trvalo udržateľného rozvoja č. 12, ktorý presahuje zásady obehového hospodárstva a venuje sa otázkam životného prostredia a sociálnym vplyvom a vplyvom na ľudské práva; zdôrazňuje preto, že by sa EÚ mala zamerať na udržateľnú výrobu potravín a odolné

poľnohospodárske postupy, ktoré zvyšujú produktivitu a produkciu; uznáva osobitné potreby žien – poľnohospodárov v súvislosti s potravinovou bezpečnosťou;

87. zdôrazňuje, že je dôležité naďalej pracovať na zlepšovaní prístupu k vode, sanitácii a hygiene, čo sú prierezové záležitosti ovplyvňujúce plnenie iných cieľov v agende po roku 2015, a to aj v oblasti zdravia, vzdelania a rodovej rovnosti;
88. vyzýva EÚ, aby presadzovala celosvetové iniciatívy zamerané na riešenie výziev spojených s rýchlo postupujúcou urbanizáciou a na vytvorenie bezpečnejších, inkluzívnejších, odolnejších a udržateľných miest; v tomto kontexte víta nedávne prijatie novej mestskej agendy na Konferencii OSN o bývaní a udržateľnom rozvoji miest (Habitat III), ktorej cieľom je preveriť lepšie spôsoby plánovania, prípravy, financovania, rozvoja, spravovania a riadenia miest, s cieľom bojovať proti chudobe a hladu, zlepšovať zdravie a chrániť životné prostredie;
89. požaduje väčšie úsilie EÚ o ochranu oceánov a morských zdrojov; víta v tomto kontexte nedávne iniciatívy Komisie zamerané na zlepšenie medzinárodnej správy oceánov v záujme presadzovania lepšieho riadenia a zmierňovania vplyvu zmeny klímy na moria a ekosystémy;
90. zdôrazňuje význam riešenia väzieb so zvýšenou produktivitou udržateľného poľnohospodárstva a rybného hospodárstva, ktorá vedie k zníženiu strát a miery mrhania potravinami, transparentnému riadeniu prírodných zdrojov a prispôbeniu sa zmene klímy;

Rozvojová politika EÚ

91. opätovne zdôrazňuje komparatívne výhody, ktoré ponúka rozvojová činnosť EÚ a ktoré zahŕňajú jej prítomnosť v celosvetovom meradle, flexibilitu, ktorú ponúka škála jej nástrojov a metód uskutočňovania, jej úlohu v oblasti súdržnosti politík a koordinácie a záväzok v tomto smere, jej prístup založený na právach a demokracii, jej rozsah z hľadiska poskytovania kritického množstva grantov a jej trvalú podporu občianskej spoločnosti;
92. zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa komparatívne výhody EÚ premenili na ciele akcie v určitom počte oblastí politiky, okrem iného vrátane demokracie, dobrej správy vecí verejných a ľudských práv, celosvetových verejných statkov a problémov, obchodnej a regionálnej integrácie a riešenia základných príčin neistoty a nútenej migrácie; zdôrazňuje, že takáto koncentrácia sa bude musieť prispôbiť potrebám a prioritám jednotlivých rozvojových krajín a regiónov v súlade so zásadami zodpovednosti a partnerstva;
93. pripomína čoraz väčšiu úlohu športu v oblasti rozvoja a mieru, ktorú zohráva prostredníctvom presadzovania tolerance a kultúry vzájomného rešpektu, a aj to, ako šport prispieva k posilňovaniu postavenia žien a mladých ľudí, jednotlivcov aj komún, ako aj k zdraviu, vzdelaniu a sociálnemu začleneniu;
94. zdôrazňuje, že pre monitorovanie a prieskum spôsobu, akým EÚ a jej členské štáty uplatňujú program 2030 a konsenzus, je dôležitý kolektívny, komplexný, transparentný a včasný systém zaistenia zodpovednosti, podčiarkuje, že na zaručenie zodpovednosti a parlamentného dohľadu je aj naďalej potrebné ročné podávanie správ o pokroku

v plnení všetkých záväzkov v oblasti rozvojovej politiky vrátane záväzkov týkajúcich sa účinnosti, súdržnosti politík v záujme rozvoja a oficiálnej rozvojovej pomoci; vyjadruje poľutovanie nad nedávnymi a očakávanými medzerami v podávaní správ; víta plán Komisie na vykonanie hodnotenia uplatňovania konsenzu v polovici trvania;

o

o o

95. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a Európskej službe pre vonkajšiu činnosť.